

er fortsat helt uacceptable ventelister i børnepsykiatrien.

Kl. 11.25

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at det ikke er et rosenrødt billede, som er relevant, og som er aktuelt. Det går langt dårligere, end statsministeren beskrev det. Der er fortsat mange mennesker, der slet ikke kan genkende den beskrivelse, vi fik fra statsministeren i hans åbningstale.

Vi vil et tolerancens Danmark. Vi deler fuldstændig kritikken af 24-års-reglen, og det er *fantastisk*, at denne regering på den mest arrogante måde tilbageviser kritikken fra Centeret for Menneskerettigheder. Vi vil have integration i stedet for diskrimination. Det kræver en målbevidst indsats på arbejdsmarkedet, i uddannelserne og i boligområderne.

Det er tit, økonomerne besværer sig over, at der er mangel på arbejdskraft, og man vil derfor afskaffe efterlønnen. Men lad mig lige gøre opmærksom på én ting: I øjeblikket er der omkring 800.000 mennesker i den arbejdsdygtige alder, der er uden for arbejdsmarkedet, 800.000 mennesker, cirka.

Jeg ved godt, at de ikke alle uden videre kan komme ind på arbejdsmarkedet, men vi har det menneskesyn hos os, at der er muligheder i ethvert menneske uafhængigt af race, kulturbaggrund, religion, køn osv. Der er muligheder i ethvert menneske og også muligheder i de indvandrere, der i øjeblikket er sat uden for arbejdsmarkedet, men det forudsætter, at vi får disse muligheder frem i lyset, at der bliver skabt rammer for, at de pågældende mennesker kan bidrage til det her samfunds udvikling på det punkt.

På menneskesynet i hele integrationspolitikken, på menneskesynet i hele indvandrerpolitikken står vi også midt i en værdikamp i det her samfund. Der har vi valgt side for solidaritetens Danmark, for tolerancens Danmark, et Danmark, der vil integrere, som vil tage mennesker ind i stedet for at støde mennesker ud.

Formanden:

Så er det Det Radikale Venstres ordfører, fru Marianne Jelved.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gå lidt utraditionelt til værks, for jeg vil begynde med at rose statsministeren.

Jeg vil gerne rose statsministeren for hans uforbeholdne støtte til og understregning af i sin tale her i tirsdags, at Danmark skal være fuldt og

helt med i det europæiske samarbejde. Der står vi side om side.

Jeg vil ligeledes gerne rose statsministeren for den støtte, der er givet fra regeringens side, til, at EU starter optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. For Det Radikale Venstre er det meget centralt, at Europa er et åbent fællesskab, at vi uanset vores forskellige kulturer, forskellige religioner, forskellige baggrunde og historier kan skabe et eksempel for resten af verden på et ægte, regionalt samarbejde, hvor vi lærer at leve sammen, og hvor vi lærer at bruge hinandens styrkeområder i fremtiden.

Så har jeg også svært ved at finde mere at rose statsministeren for, desværre. Men det var to meget vigtige områder.

Regeringens udspil til en strukturreform kom bag på Det Radikale Venstre – indrømmet. Det havde vi ikke forestillet os fra regeringen efter mange og for os – sådan oplevede vi det – konstruktive drøftelser af, hvad vi kunne forestille os med det kommunale Danmark og fremtiden.

Det forslag, regeringen lagde frem, havde intet grundlag i de drøftelser, der havde været ført hos indenrigs- og sundhedsministeren. Det havde ikke belæg i den betænkning, der var udgivet, og som fyldte 1.600 sider. Forslaget lå milevidt fra det, Det Radikale Venstre forestillede sig om Danmarks fremtid i det kommunale regi.

Det blev stort set det forslag, regeringen lagde frem, som nu er aftalt med Dansk Folkeparti. Det er fuldstændig legalt og i orden – det er jo fair nok, at vi i et demokrati er politisk uenige – men jeg synes, det er bemærkelsesværdigt interessant, at Det Radikale Venstre rundtomkring på møder i landet tillægges et afgørende ansvar for det resultat, der ligger nu.

Kl. 11.30

Ræsonnementet skulle være, at eftersom Det Radikale Venstre ikke blev siddende ved forhandlingsbordet, så blev resultatet det, vi kender i dag. Det til trods for, at Det Radikale Venstre kun besidder 9 mandater, at de 9 mandater ikke er afgørende for at skabe et flertal, at regeringen havde fuldstændig opbakning betingelsesløst fra Dansk Folkeparti til sit forslag, og at det er regeringen som regering, der har ansvar for de forhandlinger, der foregår hos regeringen.

Men jeg er dybt bæret over, at Det Radikale Venstre får så stort et ansvar for resultatet. Det har jo fået os til at overveje, hvordan vi håndterer et så stort ansvar. Derfor er vi medforslagsstillere til den vedtagelse, der ligger her i dag. Både det kommunale Danmark og de danske